

[Stinus]

det store flertal af Jordens befolkning aldrig en avis og hører aldrig eller sjældent radio. Nyhedsstrømmen fra udviklingslandene til vor del af verden kommer fortrinsvis gennem vestlige journalister og nyhedsbureauer, som måske ikke altid fremhæver det mest positive i udviklingslandene.

Vestlige journalister angribes i øvrigt ikke af u-landene for at skrive løgnehistorier, men for, at interessen er koncentreret om det negative: korrupsion, kriser, katastrofer, hvad der ikke er så mærkeligt, for det er godt stof, og aviserne skal jo sælges. Udviklingslandene efterlyser bedre balance i nyhedsformidlingen. Den såkaldte McBride-rapport, som drøftes i UNESCO, lægger op hertil, men understreger samtidig betydningen af pressefrihed, fri adgang til kilderne, ophævelse af censur, demokratisering af hele kommunikationsprocessen.

Tør vi ikke diskutere på det grundlag? Er vi bange for, at vore synspunkter ikke kan holde? Eller skyldes ønsket om udmeldelse af UNESCO blot, at vi er sure over, at de andre ikke vil rette sig efter os og ikke behøver at gøre det, idet de har flertal?

Også det internationale samarbejde f.eks. i UNESCO er blevet demokratiseret i forhold til FNs første år. På nogle områder tilhører Danmark nu mindretallet. Fremskridtspartiets konklusion er, at vi af den grund må melde os ud af verden, begyndende med UNESCO. Det radikale venstre har en større tillid til vore egne ideers gennemslagskraft og værdien af internationalt samarbejde. Bl.a. derfor skal vi blive i UNESCO.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil da sige, at centrum-demokraterne deler fuldt ud den skepsis, som ligger i dette lovforslag, den skepsis, som også fra venstres og konservatives side kom frem. Men i logisk forlængelse af, hvad vi sagde under den forrige debat, må vi naturligvis ønske, at Danmark er med så mange steder som muligt, gør sig gældende så mange steder som muligt, benytter så mange oplysningskanaler og påvirkningsmuligheder, som vi overhovedet kan.

Derfor må vi sige, at vi forstår helt, hvorfor fremskridtspartiet har rejst dette; vi mener, der er god grund til at pege på en udvikling, vi ikke kan være tjent med.

Vi mener på den anden side også, at ministeren klart tilkendegav, at Danmark vil gå imod en uønsket udvikling på disse områder. Vi er tilfredse med, at Danmarks stemme lyder på dette område, nogenlunde som udenrigsministeren tilkendegav det her, og på den baggrund må vi selvfølgelig sige, at vi kan hverken stemme for, at Danmark skal meldes ud, eller for, at bevillingerne reduceres, idet vi også herved skæver til, at de bevillinger går jo ikke til dette felt. Det er jo andre områder, hvor det selvfølgelig drejer sig om ting, om hvilke, jeg havde nær sagt ethvert menneske uden videre må sige, at jo flere penge der kan skaffes forskellige steder fra til det formål, desto bedre må det være.

Vi kan altså ikke følge fremskridtspartiet i den praktiske foranstaltning, der foreslås, men intentionerne værdsætter vi fuldt ud, og vi skal, som andre partier har gjort det, dybt beklage, at man i det internationale samarbejde sætter mange muligheder over styr ved sin ideologisering på alle felter.

Vi kan altså ikke gå ind for, at Danmark skal melde sig ud, men skulle vi ved en eller anden anledning gøre os fortjent til at blive ekskluderet, ville centrum-demokraterne græde med tørre øjne.

Inge Krogh (KrF):

Det er kristeligt folkepartis mening, at vi bør forblive i UNESCO. Vi mener, det er meget vigtigt, at Danmark bevarer sin forbindelse med verdens øvrige lande og specielt med u-landene, og det sker altså bedst i FN og de organer, der slutter sig til det.

Det er klart, at der er ting, som man ikke synes om, i FN eller i dets organer. Der er f.eks. i FN udtalelser om Israel, og der er også ting i UNESCO, men man opnår ikke noget ved at melde sig ud. Man bør netop blive og gøre sin indflydelse gældende.

Alfred Hansen (DR):

Også retsforbundet beklager den hændelse, som er årsag til, at beslutningsforslag nr. B 51 er fremkommet fra fremskridtspartiet, men vi kan da håbe på, at det er en enlig undtagelse, at denne undtagelse skal bekræfte den regel, der skal gælde for UNESCO fremover. Vi mener ikke, at årsagen til beslutningsforslaget her er så graverende, at det